

Turóczy Csaba: A New Age tanítások gyökerei és hatásai

c. TDK-dolgozatáról

Turóczy Csaba a New Age irányzata eszmetörténeti eredetének tisztázásával és hatásának vizsgálatával érdekesítő, emellett – a keresztény, de az általában vett felelős emberi gondolkodás szempontjából is – alapvető jelentőségű témakör elemzésére vállalkozott. A dolgozat külön értéke, hogy a jelölt a hatás vizsgálata kapcsán kérdőíves felmérést is végzett, ami újabb támpontot, egyben fokozott objektivitást kölcsönöz a felvetett kérdéstről történő véleményalkotáshoz.

A bevezetés jól érthető problémafelvetést tartalmaz, mindamelllett is, hogy a Pál apostol által említett *Isten iránt való buzgóságot* (Rm 10,2-4) nem igazán találó arra a fajta törekvésre alkalmazni, ami a folytatásban következik, a New Age-dzsel kapcsolatos kortünet leírásából feltárul.

A dolgozat felépítése és fejezetcímei átgondoltságot tükröznek. Ugyanakkor annak fényében, hogy a bevezetés inkább a jelen problémáira fókuszáló kifejtést vetít előre, aránytalanul nagy az előzményeknek juttatott terjedelem, s az is kérdéses, hogy az előzményeszmék függelékben történő bemutatása javít vagy ront a kifejtés követhetőségén.

A pályamű egésze lelkiismeretes kutatómunkát és jelentős olvasottságot tükröz, noha a felhasznált irodalom legnagyobbbrészt a választott téma keresztény szempontú feldolgozásait öleli fel.

A kifejtés biblikus, ami a főiskolánkon képviselt eszmeiség szempontjából alapvető érték. A jelölt számos igeszakasz közvetlen idézésével vagy értelmezésével támasztja alá, illusztrálja mondanivalóját. Dolgozatából végső soron az bontakozik ki, hogy felelősséget érez kortársaiért, a környezetében élőkért, a New Age eszméit fenntartások nélkül elfogadó jószándékú emberekért, illetve azokért a keresztényekért, akik nem kellően tájékozottak a New Age tekintetében, és sokszor a Biblia kapcsán sem.

Másfelől viszont éppen ez a megközelítés adhat okot némi kritikára – jobban mondvá segítő szándékú tanácsolásra. A dolgozatban némileg összerosódik ugyanis a tárgyilagos, tudományos igényű elemzői és a hívői, apologétai attitűd. Míg a dolgozat műfaja s jobbára még a bevezetése is az előbbit feltételezi, addig a kifejtés az utóbbi mellett tanúskodik. Természetesen nem probléma, ha valakinek – esetünkben a jelöltnek – bibliai meggyőződése, keresztény etikai értékrendje van. Azonban a dolgozat érthetősége, illetve értelmezési kereteinek kijelölése érdekében hasznos lett volna tisztázni – lehetőleg még a bevezetésben –, hogy milyen alapállásból beszél, mit tekint például evidenciának, és hol húzódik az a határ, amin túl már magyarázatra szorulónak látja „a dolgokat”. Mindezek tisztázása, ezen túlmenően pedig a saját meggyőződést időlegesen zárójelbe tevő, tárgyilagos elemzői pozíció elfoglalása azzal a kívánatos következménnyel is együtt járna, hogy a dolgozat jobban meg tudná szólítani a szerző által megszólítani szándékozottakat, legfőképp azokat, akik alaphelyzetben nincsenek egy állásponton a szerzővel. Pál apostol tanítói-érvelői eljárását idézve, a zsidónak zsidóvá, görögnek göröggé levés elvéről van itt szó (lásd 1Kor 9,19-22), amelynek alkalmazásakor az evangelizáló természetesen nem megjártssza a tárgyilagosságot, hanem valóban képes elvonatkoztatni saját nézeteitől, és a másokéiba helyezkedni.

A pozitívumokat és a javítható sajátosságokat is figyelembe véve, összefoglalóan az mondható el, hogy a dolgozat kifejtése lelkiismeretes, következtetései biblikusak, s mindezeket haszonnal olvashatja, aki a Szentírás és a New Age tekintetében tájékozódni kíván.